

ПРОФОРГАНИЗАЦИИТЕ И ОТДИХЪТ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

От много голямо значение за масово-оздравителната дейност на трудещите се е правилната организация на отдиha в предпочитните и почивни дни, максималното използване на местните природни условия и подходящи райони около големите промишлени райони и населени места.

Под непосредствените грижи на Българската комунистическа партия, професионалните съюзи у нас с всяка измината година създават все по-добри условия за отдиha и почивката на работниците и служителите. Ежегодно в почивните станции на ЦСПС, разположени в най-красивите кътчета на нашата страна, почиват от 10 до 15 на сто от работниците и служителите, които възстановяват своето здраве и сили. Но не за тях е думата. В страната и в нашия окръг има прекрасни условия за активен отдиha на работниците и служителите. Неизброими са красивите местности със здрав климат и изобилна вода за къпане и пиене, с просторни поляни и площадки за физкултурни занимания, до повечето от които е осигурен редовен превоз. Те са добра база за отдиha и почивка.

Много профсъюзни организации, в тясно сътрудничество с туристическите секции, вече все по-често устройват колективни излети, организират разнообразни спортни и самодейни прояви и по този начин създават възможност за активен отдиha на своите колективи. Хубав пример в това отношение са профорганизациите при Винзавода в Лясковец, мебелното предприятие „Победа“ — Велико Търново и др. Любими места за тях са Капиновския водопад, Преображенския манастир, близките старопланински хижи „Грамадлива“, „Планинец“ и други. И не само там. Почти всеки почивен ден околностите на градовете и по-големите села се огласяват от стотици и хиляди трудещи се.

За активния отдиha на трудещите се голяма роля играе материалната база. Колкото повече хижи и други съоръжения има, толкова повече трудови хора могат да излетуват. В последните години в това отношение се направи немалко. Подобри се и се разшири базата в местността Грамадлива. В един от най-красивите кътове на Еленския балкан се строи нова хижа, която в близко време ще приеме първите посетители.

Редна работнически колективи вече имат опит в организирането на лагери и летуването на палатки по Черноморието и в китните дъбри на Балкана като: Промкомбината, Радиозавода, Стройрайона, Печатни произведени — Велико Търново, ОТП — Горна Оряховица, ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец и други.

Все още обаче материалната база за нашия окръг е недостатъчна. Това налага по-големите предприятия да отделят средства и започнат строителството на леки постройки, като най-вече се обръне внимание на лесопарка между градовете Велико Търново, Горна Оряховица и Лясковец, Вонеща вода и др. Инициативата на великотърновските туристи трябва да се доведе докрай за строеж на дом в местността Килфифор.

Някои профкомитети като тези при ДИП „Деню Георгиев“, ДИП „Васил Левски“ — Велико Търново и други не проявяват необходимите грижи за отдиha на своите членове, изоставят ги сами да си устройват излети, което не спомага за сближение на колективите и прави самия излет недостатъчно пълноценен.

Пролетните и летните месеци предлагат хубави условия за отдиha на трудещите се. Това налага профсъюзните организации да се заемат с организирането на повече излети, екскурзии, походи в близки и по-далечни места. Те ще спомогнат както за възстановяване силите и разнообразяване ежедневието на работниците и служителите, така и за опознаване красотите и историческите места на родния край, които са толкова много, ще спомогне за патриотичното възпитание на хората. Особено през летния сезон следва да се осигури почивка и курортно лечение — предимно на непосредствено заетите в производството, най-добрите производственици, удостоените с трудови отличия, на работници с по-продължителен трудов стаж в едно и също предприятие.

При излетите профсъюзните организации и бригадите за комунистически труд следва да устроят свои вътрешни фестивали, физкултурни занимания, за да има повече песни, игри и веселия. В това отношение профорганизациите в окръга имат вече достатъчно голям опит. И няма никакво съмнение, че през настоящата година те ще положат повече грижи за качествена и ползотворна почивка на трудещите се от предприятията и учрежденията в окръга.

Иван ШИШКОВ
секретар на ОСПС — Велико Търново

Много страници от героичната ни история, много любими герои от литературата бяха пресъздадени в живите картини, показани на четвъртия Окръжен пионерски сбор.
НА СНИМКАТА: Срещата на Гергана с везира по поемата на П. Р. Славейков „Изворът на белоногата“, пресъздаден от пионерите Елка Толева, Стефан Гаврилов и Енчо Милчев от училище „Христо Ботев“ — Велико Търново.

Велико Търново — бъдещ център на родното радиостроене

НАСКОРО се навършиха 71 години, откакто знаменит руски учен Александър Степанович Попов направи своето велико откритие — откритието на радиото. С това се извърши дълбок преврат в науката, в културния и обществен живот на цялото човечество.

Радиото за кратко време стана мощно средство за технически прогрес, което играе огромна роля в живота на човека. Чрез радиото се следи по най-бърз и непосредствен начин културния, политическия и стопанския живот както на нашия народ, така и на другите народи.

Българската комунистическа партия отделя голямо внимание на проблемите на радиостроенето. Радиотехниката у нас има толкова бурно развитие, каквото, може да се каже, никоя друга наука не познава в своята история. Радостен е фактът, че заедно с израстването на Велико Търново като културен, исторически и туристически център, се предвижда и индустриалното му развитие да вземе насока към радиопромишлеността. Перспективата е ясна — Велико Търново с построяването на новия Завод за телевизори и радиоприемници ще стане център на българското радиостроене.

Бурното развитие на радиотехниката в нашия град с много бързи темпове увеличава и броя на заетите в нейните редове млади хора. В по-голямата си част младежите идват направо от ученическата скамейка, от родната казарма, без придобити още трудови и производствени навики, но с голямо желание да работят именно в този сектор на материалното производство. Със своята многократност, с младежкия жар и ентузиазъм младежите хора стават все по-решавателна сила в борбата за бърз технически прогрес.

Не ще мине много време и край древната Янтра в югозападната част на Велико Търново ще извиси корпуси най-модерният у нас завод в тази област — Заводът за телевизори и радиоприемници. Заедно с това ще растат и бъдещите негови стопани — над 300 инженери и 5000 квалифицирани работници. Те са налага да бъдат предимно млади и добре подготвени хора.

IX-ият конгрес на Българската комунистическа партия ще открие нови, още по-големи възможности за осъществяване на това голямо предначертание — Велико Търново да стане център на българското радиостроене. А младежта от града с още по-голяма жар ще работи за неговото процъфтяване.

Петър АНТОНОВ
секретар на заводския комитет на ДКМС при Завода за радиоприемници — Велико Търново

В работилницата по трудово обучение на народно основно училище в с. Върбица, под ръководството на учителя Иван Ванков, учениците придобиват практически умения и навики за работа.
Снимка: Б. Бонев

ВАКАНЦИЯТА — ЗА ВЪЗПИТАНИЕ, УСПОКОЯВАНЕ И ЗАКАЛЯВАНЕ

НЕ СЛУЧАЙНО студентите и учениците във всички страни имат няколко годишни почивки. Педагогическата и медицинската наука и вековният опит показват, че трудът на учениците и студентите, а и на техните преподаватели, е изморяващ. Нещо повече — учебните планове са напрегнати, седмичните програми претоварени. Академик Гнедико съобщава, че новостите на науката се усвояват почти през десет години. Бързо нарастват и изискванията на живота към родното училище. Днес, въпреки трудностите, нашето училище бележи успехи. То дава много повече познания и сръчности. Новото комунистическо отношение към науката и труда рязко повишава стойността на образователния ценз. Положителният стремеж към висок успех, към университетите, стана характерна наша черта и национална гордост.

Уморените ученици, студенти и учители трябва разумно да използват своите ваканции (зимна, пролетна, лятна), а и всеки нелепен ден, за активен отдиha.

Как да почиват подрастващите? Доста родители, свидетели на труде на децата си през учебната година, ги оставят през лятото да „отдъхнат“ почти без родителски грижи и контрол. В резултат на това повечето деца не оползотворяват почивката си. Някои ученици грубо погазват правилниците за поведението на учениците се, които са валидни за цялата година. Много ученици, без знаянито на родителите си, се къпят при хладно време и в неподходящи места по реките и язовирите. Увеличават се сериозните проступки и увяданията. А педагогическите, хигиенните и социалните изисквания налагат лятната почивка на учениците се да бъде организирана, насочена и контролирана.

Няма съмнение, че младежите имат нужда от активен отдиha и културни развлечения. Прекомерното опекунство, особено през ваканционните дни, ги невротизира. Въпросът е, как да се използва ваканцията за отмора и набиране на сили за следващата учебна година. Почивката трябва да е хармонично съчетание от психическото укрепване — успокояване с физическо закаляване — трениране.

Много важно условие за психическото укрепване на младежите е спазването на дневния режим. Неправилно някои деца играят и в най-топлите часове по обед, лишавай се от почивка и безпокойство гражданите. Други стават сутрин доста късно, не закусват редовно, не се хранят пълноценно, нямат режим за четене и игра. Добре е да се придържат към режима за лагерите. Особено ценна на младежите е обедната почивка. Обедният сън през лятото в прохладна стая, или на открито, е незаменимо средство за укрепване на нервната система. Грешат ония родители и ръководители на ученически лагери, които подценяват обедната лятна почивка. Тя е абсолютно необходима за по-слабите и капризни деца.

Прегледите и измерванията на учениците и студентите показват редица слабости във физическото им развитие, като малка вместимост на белите дробове (тесни гърди), слабо развит раменен пояс, голям процент на гръбначни изкривявания, слаба сила на ръцете и пр. Това налага по-голяма ангажираност на всички ученици се с физическа работа и физкултура.

Най-добра форма на физическа работа са бригадите, земеделският труд, подходящи полски работи по строителните обекти (при облекчен, намален работен ден), помощ в къщи и др. Особено необходимо е учениците се младежи и девойки ежедневно да извършват дребни покупки, да помагат при готвене, чистене, подреждане на трапезарията и пр. Полезни за учениците се са игрите на лост, халки, върли на, катерене по възве, вдигане на тежести, личева опора и други гимнастически упражнения.

Нова книга за Петко Славейков

КНИГАТА на Георги Данчев за Петко Славейков) не се задържа по лавиците на книжарниците, бързо си пробива път към читателя-ученик, за който е и предназначена. Да се прави прибрзан извод за качествата на книгата по показателя „тираж-пласмент“ би било пресилено, но все пак интересът към новите литературни разбори не може да се отнесе с мълчание. Той ни говори и за известни неблагоприятия в осигуряването на повече литературоведска книжнина за учениците от горните класове на средните политехнически училища.

Макар и написана за ученици, книгата за Петко Славейков ангажира вниманието на много по-широк кръг читатели. Посреща се с интерес и от специалистите-литературовед.

Кои основни положителни качества на този труд осигуряват неговия успех? На първо място трябва да подчертаем уменията на автора да композира. Само в 116 страници той е успял да събере един огромен материал, без ни най-малко да е нарушил неговата цялостност. В кратки глави, озаглавени в повечето случаи много изразително, Георги Данчев с максимална пестелост и усет към същественото е разгънал свои мисли за най-хубавите творби на дядо Славейков. Сполучливо подобряния материал е организиран по най-удобен за ползуване начин. Ученикът ще прочете разборите не само веднъж, за да разшири познанията си за писателя, а при разработването на всяка конкретна тема той без лутане ще попадне на нужния материал.

Извънредно ценно качество на книгата е нейната съвременност. Авторът донася до читателя постиженията на съвременното литературознание, изгражда концепцията си на здрава научна почва. Хубави неща трябва да се кажат и за езика на книгата. Написана на лек и достъпен език, благополучно преминала през подмолните течения на шаблонна социологизуването, тази малка, поставила си конкретни практически задачи, книга достойно заема мястото си сред написаното за Георги ДАНЧЕВ, Петко СЛАВЕЙКОВ, Поглед върху най-хубавото от творчеството му. Библиотеката литературни разбори, Изд. Народна просвета, София, 1966 г.

Петко Славейков досега. И именно защото рецензирам една сполучлива книга за ученици, ще изразя свое разбиране за основния тон, за атмосферата в такива издания.

За да бъдат още по-гърсени и по-ползени като фактори на естетическо възпитание, подобни книги трябва да бъдат написани още по-увлекателно. Освен научната задълбоченост и лекота в поднасянето на фактическия материал, литературните разбори за ученици трябва да притежават и бележителни качества, да се родят с най-добрите есета. Заценки на такива качества виждаме в отделни разбори и у Данчев, но има още какво да се желае. Биографията на Петко Славейков например би могла да се превърне в наистина увлекателно четиво, ако Георги Данчев би повикал на помощ своя поетичен талант. Пък и някои от заглавията като „Детство и учение“, „Литературни въздействия“, „Меомари“ биха могли да бъдат тъй изразителни, както например употребените в книгата — „Във водовъртежа на борбата“, „Като бисер между мъниста“ и др.

Излязоха няколко книги за учени, които дължат успеха си преди всичко на обстоятелството, че авторите им постигат художествено повествование за учения и за научните факти, пренасят сухите данни в увлекателно четиво. Такава е например книгата за Д. Менделеев на Рада Николова, издадена преди няколко години от същото издателство. А щом може и сухите химични формули да заживеят под перото на методиста-химик, какви по-големи възможности се откриват в това отношение пред един научен работник-поет, когато той пише книга за такъв самобитен и талантлив творец на словото, какъвто е Петко Славейков?

Естествено, този маниер на писане не е задължителен. Аз само искам да изразя мнението си, че есето, романизираната биография достигат по-непринудено до читателя и оставят в съзнанието му повече и по-трайни впечатления.

Безспорните качества на книгата и насъщните нужди на училището ще наложат след време преиздаването ѝ. Бих се развълнувал много, ако Г. Данчев дръзне да разработи някои глави от книгата есеситично.

Михаил МИХАЙЛОВ

НЕ ГО ИЗОСТАВАТ В ТРУДНИТЕ МИНУТИ

Преди два месеца сериозно заболяла шофьорът Георги Сотиров от ДАП — клон Горна Оряховица. Постъпи на лечение в ИСУЛ — София. Далече от семейство и другари, дните за Георги протичаха мъчително. Но колективът на автогара не забравя своя болен другар.

Върна от болницата и е на домашно лечение. И сега колективът не го забравя.

Дълбоко е трогнат Георги Сотиров от вниманието на колегите си. Сега той почувствува голямата сила на новото в бригадите за комунистически труд, на истинската другарска взаимомощ. Ст. Градинарова

Върна от болницата и е на домашно лечение. И сега колективът не го забравя. Дълбоко е трогнат Георги Сотиров от вниманието на колегите си. Сега той почувствува голямата сила на новото в бригадите за комунистически труд, на истинската другарска взаимомощ. Ст. Градинарова

Ваканцията наблюдава. Класните и курсовите ръководители, трябва да отпратят своевременно своите съвети за правилна и резултатна почивка. Нека педагозите не забравят, че ваканцията преди всичко е за възпитание, закаляване и психическо укрепване. д-р Дончо БОРАДЖИЕВ, специалист психоневролог

Грънчарска пещ от III в., намерена в землището на село Битоно, която свидетелства за високото майсторство на хората, населявали нашите земи.

ОТ РАННИ ЗОРИ започва неговият работен ден. На крак е още преди да са се показали първите слънчеви лъчи. А, може би, той е най-ранобудният човек в Лесичеря, защото в три часа, когато отива на блока да торя, хората още спят.

Попитате ли го за работата, за успехите му, той едва ли ще ви разкаже нещо.

— Нека кажат другите, — е отговорът му.

И другите разказват: През април 1965 г. Евгений Кирилов Бошев завърши курса за механизатори. Усвои бързо работата, винаги изпълнява поставените му задачи и поддържа добре машините.

Дойде лятото. Младият механизатор не се уплаши от палещите слънчеви лъчи. За работи денонощно на зърно-

МЛАДИЯТ МЕХАНИЗАТОР

площадката, където спестя труда на много кооператори. За него нямаше почивка, както и нямаше умора.

Настъпна време да се вали цвеклото. Въпреки сухата, той извади цвеклото от 480 декара.

Един след друг следват успехите му. Нима са малко 7333 декара мека оран при план 5190?

И тази година Евгений не се посрамва. Засял е 2800 декара есенници. Изорал е досега 2300 декара мека оран. при план за годината 5100 декара. И колкото да са сухи полянока цифрите, сега те говорят в полза на младия механизатор.

Не се учудвайте, когато го видите на сцената. Той е от-

личен самодец.

За своята упорита работа, за големите успехи, постигнати за много кратко време, той получи паспорт на трудовата слава. А като награда комсомолската организация го изпрати на Световното изложение за селскостопанска техника в Москва. Днес той се завърща от Съветската страна. Възхищението и радостта от виденото, от наученото там, му дават криле. Евгений дава своята комсомолска дума:

— Ще изпълня плана си в чест на Деветия конгрес на БКП 104 на сто.

Каза тия думи стеснително и просто и се усмихна.

Н. БОРИСОВА
от с. Лесичери

ва председател на нивовата отечественофронтова организация, пропагандист, светник в Градския народен съвет, член на кварталния отечественофронтовски комитет, на 1 радския комитет. Няма за него умора, няма неразрешима задача.

И комсомолци, и възрастни, по събрания и блокови конференции, където се появява Мюмюн, с внимание го слушат. Затова и осма нивова организация на Отечествения фронт в кв. „Трудов фронт“ в гр. Велико Търново е на едно от челните места между организациите в квартала. Членовете на осма организация и по трудовата дейност, по събиране на вторични суровини, по дисциплина, по дружба и другарски взаимоотношения са едни от първите. А зад всичко това стоят енергията и скромността на Мюмюн, на техния Мюмюн.

Дончо КУЦАРОВ

АВТОРИТЕТЪТ НА МЮМЮН

Когато се среща с него, той с топла усмивка откъсва да говори за себе си.

— Моята биография е кратка, много кратка. Какво да ви разкажа за себе си? Работя, обичам професията си, децата, всички хора. . .

С това Мюмюн Мехмедов Котев приключи отговора. Но аз не се задоволих. Питай за него и ония, сред които той е расъл, с когото работи. И за мен стана ясно, че той от скромност крие биографията си, трудовата си дейност.

Мюмюн е роден през 1934 г. в село Сухиндол, Великотърновско. Бедни били родителите му. Чужди миви обработвали, чужди хора хляб им давали.

В ницета расъл Мюмюн. Работел от малък и когато най-сладко ядал, го вдигали от софрата, когато най-сладко спял, го събуждали.

Девети септември го заваря 10-годишен, ученик в родното му село. Тая светла дата той добре помни. Тя промени живота и откри за него нов път.

Любовта към науката отвежда Мюмюн в гимназията, а сетне в Софийския университет. Завърши история. По разпределение той бе назначен за учител във Велико Търново, в училище „Христо Ботев“. Котев бързо спечели любовта на колегите си, на учениците и комсомолците в квартал „Трудов фронт“, където живе. Те го избраха за свой секретар. Четирите години безпрекна работа издигнаха още повече авторитета му. Той ста-

в. БОРБА

Стр. 2, бр. 63, 26, V, 1966 г.

В чест на Деветия конгрес на БКП бригадата на Михаил Георгиев от пети монтажни участъци на ДМЗ „Първи май“ — Полски Гръмбеш се бори за званieto „Бригада за комунистически труд“ и редовно преизпълнява трудовите си норми. Вместо с 10, бригадата работи с 8 човека и редовно изпълнява производствения си план.

Маната по лука

ТЕМИ НА ДЕНЯ

Поради сушата миналата година лукът не беделува от мана и бе произведен здрав посадъчен материал. Това обстоятелство обаче не бива да успокоява. Освен по-сладкия материал източник на болестта са оставящите около 5—6 години в почвата трайни спори (оспори). Наблюдаваните тази година случаи на заболяване на лука от мана се дължат само на заразяване от оспори. Болестта се появява най-рано в частните дворове на кооператорите в Сашево около 22 и 23 април, а между 8 и 12 май — на открити площи. Сега в луковите посеви болестта е във втория или третия инкубационен период. Ако до края на май и началото на юни ние чисти превалявания, намножената вече зараза може да се разпространи много бързо и болестта да обхване всички посеви. Ето защо настоящият момент е критичен в борбата срещу маната по лука.

Необходимо е да започнат веднага редовни прегледи на луковите посеви, като особено внимание се обръща на семенниците. При прегледите да се изкубват заболялите растения и изнесат в книжни торби извън посева, където се заравят. Тази година в семенниците болестта ще се развие по особено. Поради здравия посадъчен материал няма да се наблюдават системно болни от мана растения, а само вторично заразни от оспори или от летни спори.

М. ВИТАНОВ

Опитна станция по зеленчукови култури — Горна Ориховица

ДРУЖНИ В ТРУДА

Задружни и работливи са кооператорите от ТКЗС „Комуна“ в Михалци. На ширинна кооперативен блок в местността Шавария работят не само кооператорите от Мусина. При тях на помощ са дошли михалските стопани. За няколко дни те окопах 650 и проредиха 750 декара слънчоглед. Михалци помагат и в Лесичери.

Така, в задружен труд и усилия, работят кооператорите от четирите села на Михалска община.

Н. Борисова

БРИГАДА ЗА ПРИМЕР

Ред години вече зеленчуковата бригада в Пазар, с бригадир Кирил Асенов, върши с преизпълнени производствени планове. Сравнително високите планови добиви за тази година не са възпрепятствали бригадата да даде обещание за едно високо изпълнение. Тя увеличава плана за ранните домати от 6 на 7 тона за декара; за зеления пипер — от 3 на 4 тона; на червения пипер — от 1.8 на 2 тона.

Благодарение на усърдия труд бригадата е отгледала прекрасни парникови краставици и шипка. Първите плодове от тях са откъснати още в края на март. Отгледани са необходимите разсади за ранно и среднозрело производство, които навреме са засадени на постоянно място. Разсади са подготвени и стремежът за внедряване на механизация в зеленчуковото производство, която ще снижи себестойността на продукцията и увеличи добивите от единица площ. За тази цел ранните домати са поставени на три реда телена конструкция с височина на кочетата 1 метър, което позволява машинно окопаване и пръскане. А за износването на набраните плодове ще бъде приспособена специална платформа.

Правилното и навременното прилагане на агрохимическите мероприятия е допринесло, щото всички зеленчукови култури на бригадата да са в много добро състояние, което е гаранция за изпълнение и преизпълнение на дадените обещания в чест на Деветия конгрес на БКП.

Петър ПЕНЕВ

ДСП „Булгарплод“ — Горна Ориховица

Пред пленума на Окръжния комитет на БКП по животновъдството

ОСНОВА ЗА ВИСОКА ПРОДУКТИВНОСТ И НИСКА СЕБЕСТОЙНОСТ В ГОВЕДОВЪДСТВОТО

Животновъдството в ДЗС — Свищов с всяка измината година се утвърждава като все по-рентабилен отрасъл. Докато през 1960 година стопанството при-

ключи с 13 300 лева загуба, то през следващите години реализира чувствителна печалба, както е показано в долната таблица:

Година	1961	1962	1963	1964	1965
Печалба	18 800	153 300	208 000	20 000	226 000

Същата линия на развитие към по-висока рентабилност показва говедовъдството. От 2000 лева загуба през 1961 г. то донесе 76 000 лева печалба през 1965 година. По какви пътища гърмахме?

След като преодолее доста трудности, породени от окупяване на фермата, стопанството насочи усилията си към все по-пълно задоволяване на кравите с фураж. Големите количества храни, които се приготвят всекидневно за животните, позволяват да се механизират до голяма степен основните работни процеси, като косене, събиране, товарене и превозване на зелената маса, напаса на силаж, сено, където с успех се използват косачки, самовозарачи, камioni, стогометалци и друга техника. Като се прибави и високият добив, който се получава от фуражните култури, вследствие на добрата агротехника, става ясно, че на животновъдството се осигуряват храни с ниска себестойност. Това е едната от основните причини за рентабилността на животновъдството в стопанството — ниска себестойност на фуражите.

Друга основна причина е икономичното изхранване на тези фуражи. Под икономично хранене ние не разбираме, както на много места, хранене с намалени дажи. Напротив икономията от храненето на говедата не правим. Стремим се да не се разпилява фуражът, а да отива строго по предназначение. В началото на всеки месец изготвяме най-целесъобразни дажи, в зависимост от нашите възможности и съобразени с продуктивността на животните.

От голямо значение при храненето на млечните краве е целогодишното осигуряване със сено и зелени храни в прясно състояние. Такива са люцерната, фуражната царевича, кърмното зеле, цвеклото и морковите. Храненето на зелена люцерна започва около 20 април. Тя се дава като самостоятелна зелена храна до средата на юли, откогато 50 на сто от дажбата на зелената маса става фуражната царевича първа култура.

През октомври започва храненето на кърмното цвекло, което се планира да стигне до края на март. Когато имаме кърмното зеле, спираме храненето на кърмното цвекло през октомври, ноември и декември. Нашето мнение е, че

кърмното зеле е една много подходяща култура за хранене през зимните месеци. Най-висок среден млеконадол от фуражната крава получихме през 1964 година, когато до януари хранихме с кърмното зеле. За съжаление все още кравите ни през април не получават никаква прясна или зелена храна. До известна степен този недомък се компенсира от нашата, която осигуряваме на кравите през април, но тя е толкова малко, че почти няма стопанско значение.

През зимните месеци храним и други фуражи: силаж от царевича първа култура, прибран по разделения начин, силаж от люцерна, сено в минимално количество (до 2 кг на глава дневно) и слама на воля. Напоследък изхранваме с успех и мела, като стигахме до 3 кг на глава дневно. Добър резултат дава люцерновият силаж. Миналата година за първи път хранихме с него в големи количества и се получи необикновено добър резултат — млеконадолът се увеличи, а маслеността се увеличи с 0.2—0.3 на сто на литър мляко. Силажът приготвяме от прясно окосена люцерна или малко завяхнала, като на 100 тона зелена маса слагаме 4—5 тона мела. Ръководството на стопанството е решило ежегодно да приготвява 3000—3500 тона люцернов силаж, тъй като освен добър резултат, който се получава от него при храненето на животните, не се рискува да се развали част от зелената маса от пролетните валежи, а ранното окосване дава възможност да се получи още един откос зелена люцерна.

Концентрираните смески заемат през всяко време на годината около 30 на сто от общата хранителна стойност на дневната дажба. От практическите резултати установихме, че за кравите от нашето стадо това е най-благоприятното съотношение, тъй като при намаляване под 30 на сто животните намаляват и продукцията си, а при увеличаване — не се получава съответния икономически ефект.

Другата основна предпоставка за рентабилността на кравеото стадо е намаляването на разходите за издръжка на работната ръка. Под това не бива да се разбира намаляване на работната заплата на доящите и

другите спомагателни работници. Напротив анализът на заплащането на доящите показва, че имаме едно постепенно увеличаване на средната работна заплата на животновъдите от кравефермата. Процестът на намаляването на разходите на труд се осъществява по пътя на механизацията. В млечното говедовъдство има шест основни процеса, които трябва да бъдат механизирани: поднасянето на храната, водопоят, изхвърлянето на тора, доенето, вързването и отвързването и почистването на тялото на животните. Нито един от тези процеси не бива да се подценява, защото механизацията няма да бъде комплексна. Обикновено явление у нас е да се механизират само доенето и водопоят и да се търси от такава механизация голям икономически ефект.

В ДЗС — гр. Свищов са механизирани три от тези процеси: доенето, водопоят и изхвърлянето на тора. Другите три, особено залагането на фуража, отнемат много време на работниците. В нашата страна все още няма механизация за подвоза и залагането на фуражите вътре в обора. Да не говорим за вързването и отвързването и почистването на животните. А да се механизират тези процеси е по-лесно, отколкото да се механизират доенето, защото не се иска машини, тук да са съобразени стриктно с физиологията на животните, както е при доилните агрегати. За залагането на храната нашите доячи изразходват ежедневно около 3 часа, а за отвързването и вързването по около 1 час. Това представлява почти половината от работното ни време, което може да се намали до минимум с внедряването на съответната механизация.

Към механизацията доене подхождат много внимателно. Обичайно предварително добре работнишките, вследствие на което не се случва никакви инциденти и кравите не намаляват млякото си. Колективът на кравефермата бързо овладя техниката и сега няма човек, който да не е убеден в предимствата на машината.

Година	Средна продуктивност литри	Разход на: крм. единици за 100 л мляко	човекочасове за 100 л мляко	стойност на 100 л мляко
1963	2908	147.3	12.8	14.6
1964	3093	129.9	9.45	13.0

Разбира се, тези резултати биха се подобрили още, ако животните се хранят равномерно през цялата година, ако механизацията бъде комплексна.

Другият вид продукция, която се получава от говедовъдството, това е телешкото месо. Стойността на едно новородено тел в ДЗС — Свищов е около 90 лв или 1 кг живо телко струва около 2.50 лева. За да не губим от телешкото месо, себестойността му трябва да слезе под продажната цена. Именно затова още след раждането започваме да храним телетата така, че да получим от тях колкото е възможно по-голям прираст при най-малко разходи на фуражи и труд. Телетата бозайници получават 220 литра цяло и 600 литра бито мляко за бозаен период; освен това ежедневно им се осигурява по 1.5 кг концентрирана смеска целогодишно. През зимните месеци получават още по 1 кг люцерново сено и от 3—5 кг сочен фураж — кърмно цвекло или кърмни моркови. Този начин на

хранене прилагаме от началото на 1965 година. Голяма крачка по пътя за намаляването на разхода на труд направихме с внедряването на механизацията поене на телетата с мляко. Това позволи броят на обслужваните телета от един работник да се удвои от 40 на 80. Стопанството за пръв път в сградата приложи подвижния начин на поене на телетата, с автохранилка, изработена от главния инженер по животновъдството Георги Бояров. Тя има просто устройство, еднина е и позволява 80 телета да се напоят с мляко за 35—40 минути. Сега автохранилката се произвежда серийно в РТС — Дряново за нуждите на други стопанства. Механизацията на поенето на телетата започнахме от 1964 година, а напълно го завършихме през 1965 година. Резултатите от прилагането на този начин на хранене и гледане на телетата до 6-месечна възраст са отразени в долната таблица:

Безспорно, стопанството е направило сериозни крачки напред, като е използвало предимствата на доброто хранене и механизацията. За пример може да посочим две съседни години. През 1963 г. кравите бяха хранени по-зле, а и нямахме почти никаква механизация. През 1964 г. животните получаваха по-добра по качество и повече по количество храна, а механизацията на различните процеси беше пусната в действие:

Година	среден дневен прираст	разход за 1 кг прираст на: крм. единици	човекочасове	всичко лева
1963	0.661	5.033	0.40	1.07
1964	0.701	5.278	0.34	1.04
1965	0.825	4.841	0.26	0.90

След отбиването, телетата се прехвърлят в групата за уговяване (с изключение на тези, които остават за разплод) и се хранят така, че да имат над 0.800 кг средендневен прираст. Основен фураж при тях е концентриран, тъй като още имат добре развити предстомашия. Среднодневната дажба от такъв фураж се движи от 3—3.5 килограмма. От другите фуражи през зимата се дават предимно силаж от царевича и слама с мела и карбамид, а през лятото — зелена люцерна. Този начин на уговяване позволява телетата да достигнат 350 кг живо телко на възраст 1 година, след което се продават, обикновено за износ.

Благодарение на доброто хранене на телетата за уговяване, макар и без механизация, ние с един замах ликвидирахме загубите, които ежегодно понасяше стопанството от продажбата на телешко месо. Докато през 1964 г. имаме 40 000 лв. загуба от тази група телета, то през 1965 година приключихме с 2000 лева печалба. Предстои механизацията на производствените процеси и в този сектор. Тогава резултатите ще бъдат още по-добри.

Нашият досегашен, макар и не голям опит, ясно ни сочи какъв е пътят към поевияване на продукцията от говедовъдството.

Стефан ТЕЛБИС

главен зоотехник на ДЗС — Свищов

Качеството на строителството

КАЧЕСТВОТО на строителството е един от основните белези на съвременното социалистическо строителство. То е многоотраслен елемент. Когато говорим за качеството на строителството, трябва да имаме предвид не само качеството на завършените видове строително-монтажни работи, но и качеството на проектирането, качеството на строителните материали, качеството на промишлените изделия за нуждите на строителството, квалификацията на техническите кадри и специализираната работна ръка, възкателността на техническия контрол. Качеството на строителството не трябва да се свежда само до здравината и сигурността на конструкциите, но и до естетическия вкус на проектантите и изпълнителя, който дава ансамбловия завършек за попълната и по-рационалната експлоатация на построените съоръжения и сгради.

Качеството на строителството на жилищните блокове във Велико Търново е едно от „мъчните места“, защото жилищното строителство обхваща най-многоотраслен строително-монтажни работи, изисква голям брой специализирана работна ръка, по-гъвкава организация на изпълнение, особено внимание от страна на изпълнителя и на техническия контрол. То неминуемо се съблъсква с вкуса и разбиранята на домостроителите. Домостроителите още отначало се „примиряват“ с малоразмерните кухни и икономичните квадратури на спалните, с комбинирани клозет-баня и т. н., но малка част от тях се примиряват с изметнатите балконски врати, с разсъхнатите прозорци, с пукнатините по външната мазилка и др.

До преди 2—3 години сред домостроителите се говореше за „традиционни“ пропуски като: бяха приковани грубо, без естетически или неизмазани добре вентилации, неизтъргани мозаики, разсъхнат паркет, обратни наклон на мозаиките по балконите и др. Сега към тях се прибавят и други често повтарящи се пропуски — лош монтаж на дограма, избилен асфалт по паркета, разноцветен паркет, недобро уплътняване между подовите панели и др. Основната причина за тях е пропуски, въпреки провежданите от Държавната строителна организация мероприятия, се крие в недостатъчната квалификация на работна ръка. Чувства се нужда от паркетчи, мозайкаджии, водопроводчи, дърводелчи за монтаж на дограма и вътрешно обзавеждане.

Често пъти на много жилищни обекти докараният варов разтвор за мазилки престоива с дни и седмици, отпадъците от него се пресвяват и разтворът наново се влага в мазилките. А това влошава качеството. Не всички мазачески бригади са снабдени с необходимите им дребни сита, не могат да се отделят по-едри частици от разтвора и измазани те плоскости биват надрани.

Паркетът, освен че не се поддържа по цветовете, но и се достига с по-голям процент влажност (суров) и впоследствие се разсъхва. Не са редки случаите паркетът в злите на стаята да не е добре залепен поради недостатъчно количество асфалт. На някои обекти fugите между подовите панели се уплътняват с бетонен разтвор М — 100 или М — 150, вместо с М — 200 или филцовият разтвор б. подменя с опясчен разтвор, което доведе до пукнатини по мазилката. На редица обекти се допуска лош монтаж на дограма и вътрешно обзавеждане. На едропанелните жилищни блокове номера 5 и 6 част от монтираните антресоли или прекъсване на проводници домостроителите ще бъдат при-

тиска, с очукани ръбове и с нестабилно приковани панти. Почти на всички обекти се монтират виздани дрешници от талашитови плоскости, които на практика не са годни за дълга употреба. Над това трябва да помислят и проектантите.

Не са редки случаите, когато изготвената дограма идва на обектите от суров материал и след кратък престой се разсъхва, напуква и измъта. В ЖСК „Трифон Саралиев“ монтажът на дограмата е изпълнен лошо — разместени клепета, грубо приковани гвоздеи, наранени плоскости, високи или накриво монтирани врати и прозорци. Тук определена вина има и зидарската бригада, която е оставяла извън стандартни отвори и прозорци.

При изпълнение на В и К инсталации се правят макар и дребни, но постоянно дразнещи пропуски. Не са редки случаите, когато капят спирателните кранове и смесителните батерии, когато не се нагласят добре клозетните казанчета — комплект и те не задържат вода, когато не са добре подмазани отточните тръби на мивките и на клозетните казанчета, когато не работят дори и водометите. Вярно е, че по-голямата част от вината за тези пропуски е в производителите на В и К части, но пред оорчените домостроители носят вина изпълнителя и техническите контроли.

На много обекти под влиянието на стремежа за икономии, ел. инсталациите не са изпълнявани правилно. На комплекса „Дружба“ а и на почти всички жилищни обекти, проводниците в апартаментите не се поставят в бергманови тръби не само по бетонните плоскости, но и по тухлените стени. При прегаряне или прекъсване на проводници домостроителите ще бъдат при-

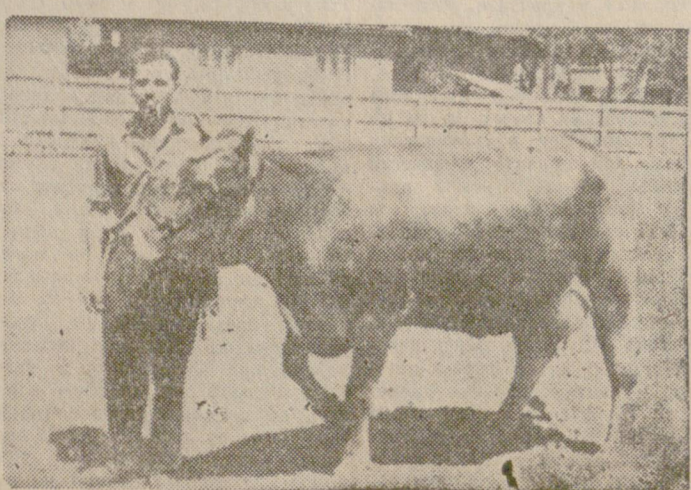
нудени да разкъсват мазилката. Това са накратко най-фрпипиращите пропуски в качеството на изпълняваните строително-монтажни работи в жилищното строителство. Разбира се, че има и много други, например: вътрешно и външно постно осветяване, което се обезщетява преди домостроителите да станат обитатели на апартаментите си, и др., но като че ли с по-голямата част от тях контролните органи привикнаха и не са докрай възиска- телни.

Въпросът за качеството е на вниманието на много инстанции. Но основата на работата по подобряване качеството на жилищното строителство си остава в организацията-изпълнител. Все още на много обекти се гледа формално на предавателно-приемателните протоколи за качествено изпълнение на работите между отделните бригади, например: между зидарските и мазаческите

бригади, между монтажните и мазаческите, между комплексните и паркичиските и др. С правилната организация на този вътрешен взаимен контрол и повишаване възкателността на обектовото техническо ръководство приносът за подобряване качеството на строителството ще бъде по-голям, а дейността на редица контролни органи би се облекчила. С това биха намалели и съблъванията с интересите на домостроителите. При това трябва да имаме предвид, че на Държавната строителна организация трябва да се окаже помощ от техническите контроли при БИБ, от Инспекцията за държавен технически контрол, от съответните комисии и сътрудниците при Инспекцията за държавен контрол чрез ефикасен превантивен контрол. С осъществяване на належащите мероприятия от ДСО за подобряване на жилищното строителство, изпълнителите могат да намалят сили и средства, а да защитят извоюваното вече име на строители-качественици.

Григор П. ХИТЕВ

БИВ — Велико Търново

Възстановена бе една хубава традиция от ДЗС — Беброво — организирането на животновъдната изложба.

Тази година на Празника на животновъда бяха показани най-хубавите животни в района на стопанството. Кравата Първа от кравефермата в с. Палици получи една от първите награди за най-висока млечност. От нея средно на ден се надояват по 28 литра мляко.

НА СНИМКАТА: Доячът Тодор Николов с кравата Първа.

БОРБА

Стр. 3, бр. 63, 26, V, 1966 г.

Достойни бранители на мирния труд

(Продължение от 1 стр.)

на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Иван Диков, началникът на ВВВУ „В. Левски“ — генерал-майор Цани Бакалов, началникът на Военното окръжие полковник Лалов, председателят на Окръжния комитет на ДОСО полковник Недев и други.

Първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС Петър Иванов откри сбора и даде думата за слово на другаря Димитър Стоянов, който се обрна с най-сърдечен привет към донаторната младеж от името на Окръжния комитет на БКП.

Изхождайки от това, че сборът е посветен на Априлското въстание, той се спря на героично дело на априлци, на това, че техните завети бяха подети по-късно от ново поколение борци — борците срещу капитализма и фашизма.

В свободните години обаче понятието патриотизъм се изпълва с ново съдържание. Да си патриот в наше време, значи да работиш всеотдайно и

творчески, да обичаш Родината, Партията и комунистическия идеал и да си готов, ако се наложи, с живота си да ги защитиш.

Другарят Стоянов отбеляза, че предстоящият Девети конгрес на БКП ще направи преглед на завоеванията на нашия народ по пътя на социализма, че той ще бъде срещнат от трудещите се от цялата страна и специално от трудещите се в нашия окръг с преизпълнени планове и обещания, с голям трудов ентузиазъм и интерес, проявявани от сега. За осъществяване на нашите грандиозни планове, които ще очертае и Девети конгрес на БКП, е нужна обстановка на траен мир.

В словото си другарят Стоянов посочи редица примери от международната обстановка, които показват намеренията на империализма, предприемачът ту една, ту друга военна авантюра.

При тези условия би било непростимо, ако не се засилила отбранителната мощ на страните от социалистическия лагер, каза той, изтъквайки огромната роля на Варшавския договор и съвременното

модерно въоръжение, с което разполагат страните-участници в него.

Огромна и ползотворна е работата, извършвана сред младото поколение от ДКМС, ДОСО, БСФС за неговата подготовка като защитник на Родината. Във връзка само с този сбор редица организации, като тези в Горна Оряховица, Велико Търново, Лясковец, Килифарево, Горна Студена, Обединение и други, разгрънаха разнообразна дейност.

Да си патриот, завърши другарят Стоянов, значи да обичаш Партията, защото делото на Партията е дело народно!

Привет от родните граници към донаторните-участници в сбора отправи ефрейтор Иван Илиев Иванов от заставата „Лавина“, отличник по бояната и политическата подготовка, политик на значката на ганички войски „За достойни дела“, участвувал в залавянето на нарушителите на границата, родом от с. Балканци.

Донаборниците бяха поздравени от младши сержант Дачо Киров Дачев, от подполковник от бойната и политическата подготовка, родом от с. Горски Сеновец.

В състезанието по гребане на 1000 м първи се класира първият отбор на Свищов, с лодководач Асан Матянов, с време 7 минути и 47.2 секунди.

След това председателят на Окръжния комитет на ДОСО полковник Н. Недев от името на Окръжния организационен комитет на сбора обяви най-добре работилите във връзка с подготовката комсомолски организации — Градския комитет на ДКМС в Горна Оряховица, Градския комитет на ДКМС във Велико Търново и Градския комитет на ДКМС в Свищов, общинските комитети на ДКМС в Морава, Долна Оряховица и Стражица. Той съобщи отборното и индивидуално класиране в провежданата предния ден състезания.

От името на всички донаторни младежи от Велико Търново Пенчо Марков изрази благодарност към Партията за грижите и увери, че всички ще бъдат достойни за голямото право и задължение, което им дава Конституцията на НРБ — защитата на Отечеството.

Участниците в сбора изпратиха приветствена телеграма до ЦК на БКП.

След това досовци демонстрираха излитане на ракети на ракети, а донаторници участваха в крос на 2000 м и мотокрос.

С голям интерес всички наблюдаваха демонстрациите на съвременна бойна техника, показани от възпитаници на ВВВУ, и въздушните демонстрации, с които сборът завърши.

Бл. ЙОРДАНОВА

НАГРАДЕНИ УЧИЛИЩА И УЧИТЕЛИ

По случай Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост. Президиумът на Народното събрание издаде указ № 439 от 20 т. м., с който се награждават учители, училища, дейци на науката, изкуството и културата, просветни работници и др.

С високи правителствени награди са отличени голям брой учители и някои училища от Великотърновски окръг. Ето и списъкът на удостоените от окръжния ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ — I СТЕПЕН:

Ангел Косев Тодоров — учител във Втора гимназия — Велико Търново; Боянка Драганова Костова — учителка в Техникума по електротехника в Горна Оряховица; Мария Тодорова Кочанкова — директор на Образцова детска градина № 2 в Свищов; Петко Христов Конакчиев — директор на Икономическия техникум във Велико Търново; Народно основно училище „Тодор Левтеров“ в с. Михалци, по случай 150 години от основаването му; Народно основно училище „Елин Пелин“ в с. Първомайци, по случай 100 години от основаването му.

ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ — II СТЕПЕН
Анна Христова Дичева — учителка при основното училище в Лясковец; Борис Йосифов Ямаков — учител в с. Михалци; Георги Костадинов Едрев — учител-пензионер в с. Михалци; Нейко Христов Владков — учител-пензионер в с. Михалци; Георги Петков Маринов — учител при осн. училище „П. Р. Славейков“ във Велико Търново; Димитър Петров Пинаков — директор на основното училище в с. Първомайци; Димитри на Стоянова Чучовска — дирек-

торка на детска градина в Горна Оряховица; Желю Замиров Ангелов — учител в основно училище „Благово“ в Свищов; Петър Николов Бонев — учител в с. Дюлунцица.

ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ — III СТЕПЕН

Любка Стоянова Тачева — учителка в начално училище „Бачо Киро“ във Велико Търново; Ангел Евровиев Илиев — директор на основно училище в с. Страхилово; Енхатерина Николова Савова — учителка в Техникума по електротехника в Горна Оряховица; Елена Христова Тонева — детска учителка в Горна Оряховица; Стефка Георгиева Петрова — учителка в училище „Бачо Киро“ в Павликени; Стефан Азиев Попов — директор на основното училище в с. Чакали; Никола Симеонов Комитов — зам.-директор на Средното см. училище в Елена; Костадин Пенчев Костадинов — учител-пензионер в с. Савчево; Никола Замиров Ангелов — учител в СПУ — Свищов; Христо Стоянов Христов — директор на основното училище в с. Балван; Тодор Върбанов Ангелов — зав. педагогическа стая при ГНС — Велико Търново.

МЕДАЛ ЗА „ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ“

Евгения Любенова Петрова — директор на детската градина „Иван Вазов“ във Велико Търново; Иванка Стефанова Иванова — учителка в осн. училище в с. Бяла черква; Мария Колева Даманова — учителка в осн. училище „Н. И. Вапцаров“ във Велико Търново; Стефан Ангелов Иванов — учител в основно училище в Свищов; Костадин Костадинов Симеонова — учителка в осн. училище в с. Първомайци; Неделя Георгиева Недева — учителка в осн. училище в с. Първомайци.

Три поколения участвуват в танцовия колектив при читалището в с. Павел.

Празник на песните и танците

(Продължение от 1 стр.)

естрадата. Макар и мокри, те запяват. „За мир се борим и строим“ прозвучава мощно и уверено. На сцената заиграват танцьорите от ДМЗ „Първи май“ в Полски Тръмбеш. Ситният девойчиче стъпките на интересен танец. „Добруджански танц“ Идва ред на момичетата. Преливат се сложните фигури на танца. Играта им е заразителна и пленяваща. Полско-тръмбешките танцьори приковават вниманието на публиката.

Интересът е голям. Играят танцьорите от Лясковец, Горна Оряховица, студентите от

Свищов, за да отстъпят пак на музикалните колективи.

Майсторство показва танцовите състави при „Победа“, ДНА и читалище „Искра“. Възхищение предизвиква смесеният хор на Лясковец, естрадните групи на Винзадова в Лясковец и при читалището в Стражица, народният ансамбъл при читалище „Искра“ с постановката „Сватба“.

Тези, които бяха тук, дълго ще си спомнят за професионалното майсторство, за трепетните мигове, прекарани в красивата местност. Даже и природната стихия не можеше да спре устрема на хилядите са-

модейци, уверено тръгнали към върховете на самодейното изкуство.

Ив. ДОНКОВ

Възхвала на делото на Кирил и Методий

(Продължение от 1 стр.)

ни ръководители. Те се хващат на хорото. Пригледат гражданци. Потокът от народ изглежда плащадата.

По градове и села, от тихия бляд Дунав до старопланинските чукари, на Великотърнов-

ски окръг в празничното утро излязоха колоните на бодростта и младостта на социалистическото ни Отечество. Те манифестираха възхода на родната култура, славиха делото на първоучителите Кирил и Методий, дали четмо и писмо на цялото сла-

вянство. Нямаше селище в окръга, където не ехтеше бодрит химна на солунските братя.

Тържествата Възхвала на възрождения дух на българина, на непреклонната му воля да върви към още по-светла бъднина! Николай КОТЕВ

ОИЖУЛТУРА СПОРТ

НАШИТЕ ОТБОРИ В „Б“ РФГ

27-ЯТ КРЪГ — БЕЗ ЗАГУБА

„Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Етър — Ст. Костов 2:0, Левски — Локомотив (Мз) 1:1, Светкавица — Локомотив (ГО) 0:0, Септември — Добруджа 1:0, Чавдар — Миньор (Вр) 1:1, Спартак — Волос 3:0, Кърпачев — Гигант 4:0, Чардафон-Орловец — Локомотив (Пс) 4:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Септември	46:16	38
2. Добруджа	37:12	35
3. Локомотив (ГО)	31:23	29
4. Беловски	28:23	27
5. Светкавица	31:29	27
6. Етър	34:30	28
7. Спартак	33:29	26
8. Волос	31:33	26
9. Чавдар	32:39	26
10. Миньор	29:34	25
11. Кърпачев	34:34	22
12. Локомотив (Мз)	28:33	22
13. Локомотив (Пс)	36:38	21
14. Левски	19:36	21
15. Чардафон-Орл.	31:33	20
16. Ст. Костов	18:38	20
17. Гигант	18:36	17

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

Г. Генева — Вечов 4:0, Ботев — ДЗЗ 1:3, Академик — ДМЗ 1:0, Локомотив (Др) — Владислав 5:0, Локомотив (Сев) — Раковски 0:2, Ж. п. депо — А. Кънчев 3:3, Червено знаме — Левски 2:0 (служебно).

КЛАСИРАНЕ:

1. Академик	Св.	39:11	35
2. Локомотив	Др.	49:15	33
3. А. Кънчев	Тр.	61:21	30
4. Раковски	Св.	39:18	28
5. ДЗЗ	Г. Оряхов.	36:33	25
6. Г. Генева	Габ.	39:18	23
7. Ч. знаме	Пав.	31:30	22
8. Ботев	Дебел.	40:34	21
9. Вечов	Елена	37:44	17
10. Локомотив	Сев.	22:40	17
11. Владислав	Дж.	28:46	16
12. ДМЗ	Габрово	27:53	16
13. Ж. п. депо	ГО	26:58	15
14. Левски	П. Тр.	18:66	8

„А“ окръжна група

РЕЗУЛТАТИ:

Патреш — Ресен 4:0, Самоводене — Златарица 3:1, Овча могила — Морава 1:0, Леденик — ВФСИ 2:0, Стражица — Драганово 3:0, Първомайци — П. Сеновец 3:0, Караисен — Драгомирово 4:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. ВФСИ	Свищов	59:21	36
2. Караисен	Св.	59:24	34
3. Морава	Св.	40:24	30
4. Бяла черква	Св.	58:43	29
5. Ресен	Св.	52:38	28
6. Леденик	Св.	35:28	25
7. Овча могила	Св.	42:30	24
8. Самоводене	Св.	36:33	24
9. Патреш	Св.	35:41	24
10. Първомайци	Св.	41:46	26
11. Драганово	Св.	28:37	22
12. Стражица	Св.	39:45	21
13. Златарица	Св.	26:54	18
14. П. Сеновец	Св.	33:78	12
15. Драгомирово	Св.	18:58	7

ДМЗ за микротелфери — Горна Оряховица

търси

ОБЩИ РАБОТНИЦИ ЗА ВЪТРЕШНА ЗАДРУГА.

Заплащане по норми.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“.

3-3

132)

И на ония, които го виждаха сега, лицата неволно приемаха твърдо, неприязнено изражение.

Много бойци, събрали се тук, се виждаха един друг за първи път. Те се съединиха сега само, за да изпълнят заданието. И после, когато поръчването им дело бъде завършено, те вече никога повече няма да се видят. В общата система на разузнаването има строга специализация, разделение на труда — всеки на своя пост. Може да им попречи да се срещнат отново и друга причина, проста и естествена — гибелта при изпълнение на тази бойна задача.

Всички те бяха привикнали към безшумното приближаване на смъртта, крачеша редом с тях. Знаеха, че ще бъдат сами в последния си час. Че целият смисъл на този последен за тях час е мъчаливо да издържат всичко. Да не назовават себе си. За враговете ти си Никой. И трябва да загинеш като Никой — човек без име, без род и племе.

Безименната смърт е най-вистъпният и най-труден подвиг на разузнавача. За него той трябва да бъде готов. Нужно е да забрави за себе си, да унищожи в паметта си всичко, преди да бъде унищожен.

Но тук всички бяха заедно. Ше водят открит бой, рамо до рамо с другарите. И те очакваха с радост този бой, знаейки, че и да загинат, ще загинат с оръжие в ръка, като войници на бойното поле, ще паднат в яростна схватка.

с врага. А това е вече щастие.

Добре в случай на провал тези хора не смятаха, че имат право доброволно да се откажат от последния шанс за победа. Те докрай воледа дуела със следователите на СД, или гестапо, или с контраразузнавачите на абвера, противопоставяйки извратеността на гасещия в мъки разум на търпеливостта на палачите. И не рядко спечелваха състезанието.

Тези хора смятаха за недостойно да прибегнат до ампула с отрова.

Това беше висша етика, ръководеща съветските разузнавачи в тяхната борба. Ней никой не им е предписвал, но тя стана за тях като духовен устав. До края да си останат бойци. Бойци без име. Твоето име е Никой.

Безименната безименност е висша доблест за човека, сякаш изbral за девиз на своя живот думите на забележителния български революционер Васил Левски: „Ако спечеля — печели цял народ, ако загубя — губя само себе си“.

В тези думи е същността на

работата на разузнавача в тила на врага. С тези думи се определя значението на неговия подвиг.

Похоан гледаше хората, които се укриваха в храстите. Разгледани на земята куртки, те шателно чистеха пистолетите и автоматите, проверяваха всеки патрон. Криеха оръжието под лагерното облекло с такъв разчет, че да не бъде открито при повърхностния преглед. Най-здравите физически различията, че ще отнемат оръжието от врага, и се запасаха за това кой със бразитово ръкавица с оловени стъргодини, кой с болт, кой с навита в спирала грамофонна пружинка с изострен край, кой с брашен край и т. н.

Отдавна Похоан си беше избрал начин да се вържи незасисно и самоуверено със съблужащите си в абвера. Той добре разбираше как трябва да се държи с всеки от тях, за какво слеза и може да говори, и общуването с тях не изискваше от него усилия; той действуваше като че

ли автоматически. Когато обаче се срещаше с някой от своите съратници, налагаше се най-строгостта и младостта на социалистическото ни Отечество. Те манифестираха възхода на родната култура, славиха делото на първоучителите Кирил и Методий, дали четмо и писмо на цялото сла-

Сегга, оказал се в такава обширна компания на родни хора, Похоан почувствуваше радостно смущение. Пък и как да не изпадне в смущение, когато неочаквано излезна привичната необходимост да се крие, да икономисва всяка секунда време, да бъде напрегнат, като опнат спусък на пистолет?

Той бродеше между бойците с някаква жална усмивка. И лицето му под есесовската фуражка изведнаж неузнаваемо се измени. Тук, в оврага, беше само Саша Белов, неизвестно защо облечен в униформата на немски офицер. И бродеше тук, възмущавайки се, както броди смутен зад кулисите участник в самоден спектакъл. И сам той се възмуща, и всички се възмущава за него: а ще съумее ли този момък, такъв руснак, да изиграе ролята на немския фашист Похоан Байс? Та в обличка му няма нищо, което би могло да му помогне да изиграе тази роля! На всички тук, вероятно, минаваше през ума, че ще бъде трудничко на Белов, с неговата добродушна физиономия и тъжно замислени очи, да влезе в ролята на немски офицер, опърникава, надменен, властен. А той мислеше, колко далечни са тези момчета с техните навички на работни хора от механичната стойка на войници от конвойна ко-

манда.

За ония, обаче, които са в разраното облекло на затворници, не можеше да каже нищо. Няма те са лагерници, тези хора с блещещи, дяволити очи? Не, тук е явен маскаррад...

Но заедно с това в поведението на всички тези хора се усещаше строгост, сурово обучение. Те не се питаша един друг: „Кой си ти?“, „От къде си?“. Не им трябваше да се обременяват с излишни знания. Сегга си почиваха. Но починаха само, за да наберат сили за боя. И даже това, че са се разположили строго по двойки, не беше случайно. Всяка двойка беше получила точно задание, всеки знаеше, как му предстои да действуваше в условията на бойна операция. Всичко до най-малките подробности беше предвидено: и различните варианти на взаимнозамеменяемост съответно с обстановката и онова, кой трябва да възглавява изпълнението с възникнали затруднения в случаите, за да прикрие групата в случаите, че операцията се провали и възникне необходимост да се оттеглят, да се скрият.

На разсъмване мотоциклетист в униформата на гестапо доставя на началника на затвора секретен пакет на негово име. И този пакет и документът със заповед да приеме затворниците бяха изготвени в работилницата на „шаба Вали“.

Едновременно, още в утринния здрач, един от бойците заседна в трапезната, изкопана под кабела на линията за свързка, излизаша от затвора. Обаче той не преряза кабела, а само го разчовърка, нарушавайки чувателността допикова, че някакъв външен телефе-

нен разговор не можеше да се състои.

Привечер групата се настана в камiona, строго съблюдавайки всички правила за конвоиране на затворници.

Зубов в униформата на есесовска седна в колата на Байс. Мистото до шофьора Пташек зае обичайно в униформата на гестапо парашутистът Мехов, определен да бъде лична охрана на Похоан.

Мехов притежаваше голям опит на сапър и говореше за себе си, че е човек с понижен слух поради твърде шумната му работа. И да же твърдеше, че сега му е все едно, какво кино ще гледа, звуково или няма. И ако оживее, то след войната ще му се наложи, като старец, да очаква на гърдите си слухов апарат. Впрочем, Мехов силно преувеличаваше: всичко, което трябваше, той прекрасно чуваше. Валеше проливен дъжд. Беше влажно и мрачно. Над езерото димеше воден прах.

Като задмина камiona, леката кола на Байс скоро се приближи до изглеждащите на изоставени мрачни развалини, само по силата напомнящи старинен замък.

Външната охрана, още шом Байс показа документ от абвера, безпрепятствено пропусна колата зад крепостната стена. След като преминаха вратата, влязоха във вътрешния двор на замъка. Тук се оказа втора, бетонна сте-

на, на върха на която бяха опънати проводници с високо напрежение. Тук не пуснаха колата през металните врати. Само на офицерите — на Байс и на Зубов — разрешаха да влязат през тисната врата, разположена далеч от вратите, в караулното помещение.

Тук им предложиха да почакат. Яви се дежурният обер-ефрейтор от СС, шателно провери документите на пристигналите, погледна молбата си да почакат и се отдалечи, вземайки документите със себе си.

Не се наложи да чакат дълго — всичко няколко минути. Отново се появи обер-ефрейторът, този път съпроводен от двама от охраната, и предложи на господа офицерите да отидат в квартирата на команданта, разположена редом с канцеларията.

Началникът на затвора, или както тук го наричаха, хер коммандант, беше дългострел, но с голямо умнишко шембе. Той едва-едва се приповдигна зад бюрото и с жест предпозволи на офицерите да седнат срещу него в старинни кресла с високи облегалки в резба.

Пред него лежеше заповедта, доставена от човека на Байс, и документите на пристигналите, взети от тях от обер-ефрейтора.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Известия печат и дописници“ 25-27; отдели „Икономически“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; Съветство 63-79; канцелария и фотосътрудници 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79.

Филиално полиграфическо предприятие „Димитър Найденов“ — Велико Търново

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 63, 26. V. 1966 г.
Индекс 21 301